

Ἡ δευτέρα βασίλισσα ἑσμοῦ μελισσῶν ἀναδεικνυομένη ἔνεκα τῆς συλλεγείσης πολλῆς τροφῆς.

βασιλοκόρη ἡ, Χίος κ.ά. **βασιλοκόρ'** Θράκ. **βασιλουκόρ'** Ἰμβρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ **κόρη**.

Κόρη βασιλέως ἐνθ' ἄν.: Οἱ γονεῖς τῆς τὴν ἔθρεφαν καὶ ὡς βασιλοκόρη ποῦ ἦτον καὶ ὡς μονοκόρη καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη (ἐκ παραμυθ.) Χίος || Ἄσμ.

Βασιλοκόρ' τ' ἀλώνιζε μὲ τὴ χρυσὴ δουκάννα Θράκ. Συνών. **βασιλοκόριτσο**, **βασιλοπούλλα**, **βασιλοπούλλισσα**.

βασιλοκόριτσο τό, Πόντ. (Ἄμισ.) κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ **κορίτσι**.

Βασιλοκόρη, ὁ ἰδ.

βασιλόκοιτα ἡ, Πελοπ. (Ἀρκαδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ὄν. **Βασίλεις** καὶ τοῦ οὐσ. **κόιτα**.

Ὁρνίθα καλῶς τρεφομένη καὶ σφαζομένη τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου μαγειρεύεται παραγεμιστή, παρεμβάλλεται δὲ εἰς αὐτὴν καὶ ἀργυροῦν νόμισμα.

βασιλοκουλούρα ἡ, πολλαχ. **βασ'λουκ'λούρα** πολλαχ. βορ. ἰδιώμ. **βασιοκουλιούρα** Τσακων.

Ἐκ τοῦ ὄν. **Βασίλεις** καὶ τοῦ οὐσ. **κουλούρα**.

Βασιλόπιττα, ὁ ἰδ.

βασιλομανίταρο τό, ἀμάρτ. **βασιλομανίταρον** Ἡπ. (Ζαγόρ.) **βασ'λουμάν'ταρον** Μακεδ. (Σισάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ **μανιτάρι**.

Ἀριστος ἐδώδιμος μύκης.

βασιλομονάστηρον τό, Κύπρ. **βασιλομονάστηρο** Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ **μοναστήρι**.

Βασιλικὸν μοναστήριον, μονὴ ἰδρυθεῖσα ὑπὸ βασιλέως.

βασιλόξυγγο τό, Πελοπ. (Βαμβακ.) Ρόδ. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ **ξύγγι**.

1) Τὸ ἐπὶ τῶν ψοῶν τοῦ χοίρου λίπος Πελοπ. (Βαμβακ.) κ.ά. 2) Τὸ πάχος ποῦ καλύπτει τὸ ἥπαρ Ρόδ. κ.ά. Συνών. **ἀποσυρτός Β 2 γ**, **μαντήλι**.

βασιλοπαίδι τό, πολλαχ. **βασιλοπαῖδ'** Προπ. (Πάνορμ.) **βασιλουπαῖδ'** Μακεδ. **βασ'λουπαῖδ'** Λέσβ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. **βασιλόπαιδο** πολλαχ. καὶ Πόντ. (Ὁφ. Σούρμ.) **βασιλόπαιδο** Μύκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ **παιδί**.

Βασιλόπουλλο, ὁ ἰδ.

βασιλόπαπια ἡ, Ἡπ. (Ἀμπρακ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ **πάπια**.

Ὑδροβίον τι πτηνόν.

βασιλοπενταριὰ ἡ, Πελοπ. (Λακων.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ **πενταριὰ**.

Ἰχθὺς μικρὸς ἐρυθροπράσινος (ἐκ τῆς ὁμοιότητος τοῦ χρώματος πρὸς τὴν ποικιλόχρωμον ζώνην **πενταριὰ**).

***βασιλόπικο** τό, **βασιλόπ'κον** Μακεδ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. **βασιλεῖας** διὰ τῆς καταλ. -όπικο.

Βασιλόπουλλο, ὁ ἰδ.

βασιλόπιττα ἡ, κοιν. καὶ Καπ. (Σίλατ.) **βασ'λόπιττα** βορ. ἰδιώμ. **βασιλειόπιττα** Ἰων. (Σμύρν.)—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ὄν. **Βασίλεις** καὶ τοῦ οὐσ. **πίττα**.

Ὁ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου παρασκευαζόμενος ἄρτος εἰς τὸν ὁποῖον ἐντίθεται κατ' ἔθος καὶ νόμισμα: **Κόβω** τῇ **βασιλόπιττα**. Συνών. **ἄγι-Βασίλεις 3**,

ἀγι-Βασιλίτσα 1, **ἀγι-Βασιλόπιττα**, **Βασιλίτσα 1**, **Βασιλοκουλούρα**, **Βασιλόπουλλα**, **Βασιλόψωμο**.

Βασιλοπόταμον τό, Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ **ποτάμι**.

Βασιλικὸς ποταμός: Ἄσμ.

Τρέχουν **Βασιλοπόταμα** καὶ ἐν δροσισμένη (ἐνν. ἡ παράδεισος). Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κύπρ.

Βασιλοπούλλα ἡ, κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. Τραπ.) **Βασιλοπούλ-λα** Ἰκαρ. **βασ'λοπούλλα** Ἡπ. Θράκ. κ.ά. **βασ'λοπούλλα** βορ. ἰδιώμ. **Βασιλοπ-πούλλα** Χίος (Ὁλυμπ.) **Βασιλοπούα** Τσακων. **Βασιλοπούλλα** Κρήτ. **Βασιλοπούλ-λα** Κάλυμν. Κάρπ. Κύθηρ. Μύκ. Νίσυρ. Σύμ. κ.ά. **Βασιλοπ'λλὰ** Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ τῆς καταλ. -πούλλα.

1) Κόρη βασιλέως κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. Τραπ.) Τσακων. Συνών. ἰδ. ἐν λ. **Βασιλοκόρη**. Ἡ λ. καὶ ὡς κύριον ὄν. Θράκ. ὡς τοπων. Ἀττικ. β) Εὐφημητικῶς, ἡ κόπρος τοῦ ἀνθρώπου Κρήτ. 2) Τὸ πτηνὸν ἀκανθυλλίς Πελοπ. (Μεσσ.)

Βασιλόπουλλα ἡ, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ὄν. **Βασίλεις** καὶ τῆς καταλ. -πούλλα.

Βασιλόπιττα, ὁ ἰδ.

Βασιλοπούλλι τό, πολλαχ. καὶ Πόντ. **βασ'λουπούλλ'** πολλαχ. βορ. ἰδιώμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ **πουλλί**.

1) Τὸ πτηνὸν ἀλκυῶν ἡ κοινὴ (alcedo ispida) τῆς οἰκογενείας τῶν ἀλκυωνιδῶν (alcyonidae) τῆς τάξεως τῶν κεκρακτῶν (clamatōres), ἡ τῶν ἀρχαίων ἀλκυῶν πολλαχ. (Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 9 (1926) 447). Συνών. **Βασιλάκι**, **Βασιλάκις**, **Βασιλάκος**, **Βασίλει**, **Βασιλίσκιδι**, **Γαλοπούλλι**, **Θαλασσοπούλλι**, **Θαλασσοχαρὰχτίδα**, **Σαρδελλοφάγος**, **Τσιμπολόγος**, **Ψαροπούλλι**, **Ψαροφάγος**. 2) **Βασιλόπουλλο**, ὁ ἰδ., Πόντ. [**]

Βασιλοπούλλισσα ἡ, ἀγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **Βασιλοπούλλα** καὶ τῆς καταλ. -ισσα.

Βασιλοπούλλα 1, ὁ ἰδ.

Βασιλόπουλλο τό, **Βασιλόπουλλον** Πόντ. **Βασιλόπουλλον** Λυκ. (Λιβύσσ.) **Βασιλόπουλλο** κοιν. **βασ'λόπ'λλο** Μύκ. κ.ά. **Βασιλόπ'λλον** Λέσβ. κ.ά. **βασ'λόπ'λλον** βορ. ἰδιώμ. **Βασιλόπουλλε** Τσακων. **Βασιλόπουλο** Ἀστυπ. **Βασιλόπουλλο** Θήρ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τήν. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -πουλλο.

Τέκνον βασιλέως ἐνθ' ἄν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. **Βασιλόπουλλο** Κρήτ. **Βασιλόπουλλο** Κρήτ. Συνών. ***Βασιλέλλι** (1), **Βασιλοπαίδι**, ***Βασιλόπικο**, **Βασιλοπούλλι 2**, **Βασιλόπουλλος**, **Βασιλούδι**.

Βασιλόπουλλος ὁ, Κρήτ. Πελοπ. (Μεσσ.) **Βασιλόπουλλος** Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ τῆς καταλ. -πουλλος.

Βασιλόπουλλο, ὁ ἰδ.

Βασιλορρωδάκινο τό, Νάξ. (Μέλαν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ **ρωδάκινο**.

Εἶδος ρωδακίνου εὐγεύστου.

Βασιλόρτυκο τό, Ζάκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. **βασιλεῖας** καὶ **οῖρτύκι**.

Πτηνὸν μακρόκνημον, μεγαλύτερον τῆς ὀρτυγος τὸ ἐπὶ κεφαλῇ τῶν μεταναστευτικῶν ὀρτύγων, **Βασιλεὺς** ὁ

λειμώνιος (rex pratensis) τῆς τάξεως τῶν καλοβατικῶν (grallatores) ἢ τοῦ Ἀριστοτέλους ὀρυγομήτρα (ιδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 10 <1927> 206). [**]

βασιλοσκάμνιν τό, Πόντ. (Κερασ.) βασιλοσκάμνιν Αἴγιν. Καππ. (Σινασσ. κ.ά.)—Γβλαχογιάνν. Γῦροι ἀνέμ. 86 βασιλοσκάμν' Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) βασιλοσκάμ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖας καὶ σκαμνίν.

Βασιλικὸς θρόνος ἐνθ' ἀν.: Ἡ βασίλισσα γέλασε μετὴν καρδιά της, μὰ δὲν κουνήθηκε ἀπὸ τὸ βασιλοσκάμνιν της Γβλαχογιάνν. ἐνθ' ἀν. || Φρ. Θὰ τὸν βάλουν 'ς τὸ βασιλοσκάμνιν (θὰ τοῦ δώσουν ἀξίωμα, εἰρων.) Αἴγιν. || Ἄσμ.

Ἀλλοὶ ἐμᾶς καὶ βὰι ἐμᾶς, οἱ Τυῦρκ' τὴν Πόλ' ἐπῆραν, ἐπῆραν τὸ βασιλοσκάμν', ἐλλάγεν ἀφεντία

Χαλδ.

Ξανθὴ κόρη ἐλάλησε ἀπ' τὸ βασιλοσκάμνιν Καππ.

βασιλοσκούτι τό, Ἡπ. (Πρέβ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖας καὶ σκουτί.

Ἐνδυμα βασιλικόν.

βασιλόσπιτο τό, Ἡπ. Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖας καὶ σπíti.

1) Βασιλικὴ οἰκία, ἀνάκτορον ἐνθ' ἀν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἡπ. 2) Ὡραία οἰκία Κεφαλλ.

βασιλόσπορος ὁ, ἀμάρτ. βασ'λόσπουρους Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖας καὶ σπόρος.

Βασιλικὸν γένος. Συνών. βασιλικόσπορος 2.

βασιλοστάφυλο τό, Ὁρφανίδ. Γεωπον. 1,24.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖας καὶ σταφύλι.

Σταφυλὴ μετ' ὠγας μεγάλας καλλιεργούμενη εἰς ἀναδενδράδας.

βασιλόστριδο τό, ἀμάρτ. βασιλόστρουδο Κέρκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖας καὶ στρίδι.

Ὅστρεον τῆς τάξεως τῶν λεπιδοβραγχίων, τῆς οἰκογενείας τῶν Ἀφροδιτῶν (Venus).

* **βασιλοστούλαρον** τό, βασιλοστούλαρον Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖας καὶ στυλάριν, παρ' ὃ καὶ στυλάριν.

Ὁ κυριώτερος στῦλος ὁ βαστάζων τὴν στέγην οἰκίας: Ἄσμ.

Ὅσπιτ' ἡ, κάτ' ἡ φλίνουσιν, στυλάρ' ἡ, κάτ' ἡ κλαίτε κ' ἐὸν βασιλοστούλαρον μ', κάτ' ἡ σταλάζεις αἷμαν; (μοιρολ. κάτ' = κατὶ = διατὶ, φλίνουσιν = πενθεῖτε).

βασιλοσυκεῖ ἡ, Πάρ. κ.ά. βασ'λουσ'κεῖ Στερελλ. (Αἰτωλ.) βασιλοσυκεῖ Πάρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλόσυκο καὶ τῆς καταλ. -εῖ.

Ποικιλία συκῆς παραγούσης τὰ εὐγευστα σῦκα τὰ λεγόμενα βασιλικά.

βασιλόσυκο τό, Νάξ. Πάρ. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖας καὶ σῦκο.

Ὁ καρπὸς τῆς βασιλοσυκεῖας, ὁ ἰδ.

βασιλούδι τό, Α.Ρουμेल. (Καρ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βασιλεῖας καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦδι. Βασιλόπουλλο, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Ἐγὼ θὰ πάρω τὸ βασιλεῖα κ' ἐὸν τὸ βασιλούδι.

* **βασιλούδια** τά, βασιλούδια Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ὄν. Βασίλειος καὶ τῆς καταλ. -οῦδια, δι' ἣν ἰδ. -οῦδι.

Κόλλυβα παρασκευαζόμενα τὴν παραμονὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἀρτυόμενα δὲ μετὰ κανέλλαν, ζάχαριν, ἀμύγδαλα, σταφίδα κττ.

βασιλοῦτανο τό, Πελοπν. (Ἀχαῖα Ἡλ.) — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖας καὶ ὕτανο.

Μεγάλον ὕδρον, μύκης εὐμεγέθης ἐδώδιμος.

βασιλοχώραφο τό, Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖας καὶ χωράφι.

Εὐφορὸς ἀγρός. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Γορτυν.)

βασιλόψαρο τό, Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βασιλεῖας καὶ ψάρι.

Εἶδος ἰχθύος.

βασιλόψωμο τό, σύνθηθ. βασιλόψωμον Στερελλ. (Αἰτωλ.) βασ'λόψωμον πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ ὄν. Βασίλειος καὶ τοῦ οὐσ. ψωμί.

Βασιλόπιττα, ὁ ἰδ.

βάσιμο τό, Πελοπν. (Ἀράχ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Χόρτον τι ἐδώδιμον.

βάσιμος ἐπίθ. λόγ. πολλαχ. βάσιμους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βάσιμος.

1) Ἀσφαλὴς, βέβαιος λόγ. πολλαχ.: Βάσιμες ἐλπίδες.

2) Πιστός, φερέγγυος Στερελλ. (Αἰτωλ.): Βάσιμους ἀνθρώπους.

βάσκα ἡ, Θράκ. (Καλλικράτ.) Πελοπν. (Μάν.) ἀβάσκα Θράκ. (Καλλικράτ. Κασταν.) Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βασκαίνω.

Βασκανία ἐνθ' ἀν.: Νιηρείετι μὴ τοὺν πιάσ' ἀβάσκα (νιηρείετι = φοβᾶται) Ἀράχ. || Ἄσμ.

Τρεῖς ἀδερφάδες πέρασαν | καὶ ἀβάσκα τὴν ἐροῖζαν Κασταν.

βασκαίνω σύνθηθ. καὶ Ἀπουλ. βασκαίνου βόρ. ἰδιωμ. βασκάνω Ἀπουλ. ἀβασκαίνω Ζάκ. Ἡπ. Θράκ. Κέρκ. Κεφαλλ. Παξ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) κ.ά. ἀβασκαίνου Β.Εὔβ. Ἡπ. Θεσσ. Θράκ. Μακεδ. Σάμ. Σκίαθ. Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Τσακων. κ.ά. βαδκαίνου πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. ἀβαδκαίνου Μακεδ. (Χαλκιδ.) κ.ά. ἀβασκάνω Πελοπν. (Μάν. Οἶν.) κ.ά. ἀβασκάνου Ἡπ. (Ζαγόρ.) Στερελλ. (Καλοσκοπ.) βασκαίνω Κύθηρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ.) ἀβασκαίνω Κύθηρ. ἀπασκαίνω Ἡπ. ἀποσκαίνω Πελοπν. (Γύθ. Λακων. Μάν.) ἀποσκαίνου Πελοπν. (Μάν.) μασκαίνω Κίμωλ. Πελοπν. (Τριφυλ.) μασκαίνου Ἡπ. (Ζαγόρ.) ἀμασκαίνου Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Τὸ ἀρχ. βασκαίνω.

Ἐξασκῶ ἐπὶ τινος διὰ τοῦ βλέμματος φθοροποιὸν ἐπίδρασιν φθονῶν ἢ θαυμάζων ἐνθ' ἀν.: Μοῦ τὸ βάσκαναν τὸ παιδί μου. Βασκάθηκε τὸ παιδί μου σύνθηθ. Νὰ μὴ βασκαθῇ! (εὐχὴ) κοιν. Συνών. βασκανίζω, ματιάζω.

βάσκαμα τό, σύνθηθ. ἀβάσκαμα Ἡπ. Ζάκ. Θράκ. Κέρκ. Κεφαλλ. Παξ. κ.ά. βάδκαμα πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. ἀβάδκαμα Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βασκαίνω.

Βασκανία, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Παιδί μου, αἶντε 'ς τὸ καλὸ κ' ἡ Παναγία μαζί σου καὶ τῆς μαγνούλλας σου ἡ εὐχὴ νὰ 'ναι γὰρ φυλαχτό σου νὰ μὴ σὲ πιάνη βάσκαμα καὶ τὸ κακὸ τὸ μάτι

δημῶδ.

